د حضرت زکریاه نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

مالِک خُدائ ته د راواپس کېدو آواز

١ ⓵ د فارس بادشاه داریوس د بادشاهۍ د دویم کال په اتمه میاشت، د مالِک خُدائ کلام په زکریاه پیغمبر، د برکیاه په زوئ
چې د عدو زوئ وو نازل شو، ⓶ "ستاسو پلار نیکۀ ته مالِک خُدائ ډېر غصه وو. ⓷ نو په دې وجه خلقو ته ووایه چې،
مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې ما ته راواپس شئ، او زۀ به تاسو ته راواپس شم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ⓸ د
خپل پلار نیکۀ په شان مۀ جوړېږئ، چا ته به چې پخوانو پیغمبرانو فرمائیل چې، "مالِک خُدائ دا فرمائی چې، د خپلې بدعملۍ نه
او د خپل بدعمله کارونو نه واوړئ." خو هغوئ به ما ته غوږ نۀ نیولو او نۀ به یې توجو راکوله، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی.
⓹ خو ستاسو پلار نیکۀ اوس چرته دی؟ ولې هغوئ او پیغمبران به تر ابده ژوندی وی څۀ؟ ⓺ خو هر څۀ چې ما د خپلو
خِدمتګارانو پیغمبرانو په وسیله ستاسو پلار نیکۀ ته وفرمائیل، هم هغه شان وشُو لکه څنګه چې ما حکم ورکړے وو. نو بیا هغوئ
توبه وویسته او وې وئیل، مالِک خُدائ ربُ الافواج مونږ سره هغه څۀ وکړل د کوم چې زمونږ طریقې او عملونه حقدار ؤُو، هغۀ
مونږ سره هغه څۀ وکړل د څۀ کولو چې هغۀ اراده کړې وه."

د آسونو په حقله د پیغمبر رویا

⓻ د داریوس د بادشاهۍ په دویم کال، د یوولسمې میاشتې په څلېریشتمه ورځ چې د شیباط میاشت وه، د مالِک خُدائ کلام
زکریاه د برکیاه په زوئ چې د عدو زوئ وو نازل شو، ⓼ په شپه کښې ما یوه رویا ولیده، او هلته زما په وړاندې یو سړے په
سُور آس سور وو. هغه آس د سر درو ونو په مینځ کښې په یو تنګه وادۍ کښې ولاړ وو. د هغۀ نه شاته سرۀ، نسواری او سپین
آسونه ؤُو. ⓽ ما تپوس وکړو، "دا څۀ دی، زما مالِکه؟" هغه فرښتې چې ما سره یې خبرې کولې جواب راکړو، "زۀ به تا ته
وښایم چې دا څۀ دی." ⓾ بیا هغه سړے چې د سر درو ونو مینځ کښې ولاړ وو هغۀ جواب راکړو، "دا هغه څوک دے چې
مالِک خُدائ رالیږلے دے چې په دُنیا کښې ګشت وکړی." ⑪ او هغوئ د مالِک خُدائ فرښتې ته خبر ورکړو، څوک چې د سر
درو ونو په مینځ کښې ولاړه وه، "مونږ په ټوله دُنیا کښې ګشت وکړو او پته راته ولګېده چې ټوله دُنیا په آرام او امن کښې ده."
⑫ بیا د مالِک خُدائ فرښتې وفرمائیل، "مالِکه خُدایه، ربُ الافواجه، تۀ به ترڅو پورې په یروشلم او د یهوداه په علاقو رحم نۀ
کوې، چا ته چې تۀ د اویا کالو نه غصه یې؟" ⑬ نو مالِک خُدائ په رحم او نرم لفظونو هغه فرښتې سره خبرې وکړې چا چې
ما سره خبرې کولې. ⑭ بیا هغه فرښتې چا چې ما سره خبرې کولې راته یې وفرمائیل، "د دې کلام اعلان وکړه چې مالِک
خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، زۀ په یروشلم او صیون ډېر زیات غیرت کوم. ⑮ خو زۀ هغه نورو قومونو ته ډېر غصه یم چې په
امن او سکون کښې ژوند کوی. زۀ خپلو خلقو ته لږ غصه وم، خو دې قومونو هغوئ ته زما د ارادې نه زیات نقصان ورکړو.
⑯ په دې وجه، مالِک خُدائ دا فرمائی، زۀ به یروشلم ته واپس رحم سره راشم، او هلته به زما کور بیا آباد شی. او د ناپ تول
تارونه به په یروشلم راښکلے شی، دا مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ⑰ نو دا هم ووایه، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی
چې، زما ښارونه به بیا د برکت نه ډک شی، او مالِک خُدائ به بیا صیون له تسلی ورکړی او یروشلم به لکه د خپل ښار دوباره
غوره کړی."

څلور ښکرونه او څلور لوهاران

⑱ بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور ښکرونه ؤُو. ⑲ ما تپوس وکړو، د هغه فرښتې نه چې ما سره یې خبرې
کولې، "دا څۀ دی؟" هغې جواب راکړو، "دا هغه ښکرونه دی چې یهوداه، اِسرائیل او یروشلم یې خوارۀ وارۀ کړی دی." ⑳ بیا
مالِک خُدائ ما ته څلور لوهاران وښودل. ㉑ ما ترې نه تپوس وکړو چې، "دا څلور کسان د څۀ دپاره راروان دی؟" نو فرښتې
جواب راکړو، "دا څلور ښکرونه هغه قومونه دی چې یهوداه یې عاجز او تس نس کړو. نو اوس دا لوهاران راغلی دی چې دا
قومونه ویروی او راښکته یې کړی او د هغوئ کبر ختم کړی."

سړے د ناپ فیتې سره

۲ ① بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې د ناپ تول فیته په لاس یو سړے ولاړ وو. ② نو ما ترې نه تپوس وکړو چې، "تهٔ چرته روان یې؟" هغهٔ راته په جواب کښې وفرمائیل، "د یروشلم ناپ کولو له، چې دا معلوم کړم چې هغه څومره پلن او څومره اوږد دے." ③ نو څهٔ وخت چې کومې فرښتې ما سره خبرې کولې هغه مخکښې لاړه نو په دې وخت کښې یوه بله فرښته د هغې سره مِلاوېدو دپاره راغله، ④ او هغې ته یې وفرمائیل، "په منډه لاړ شه، هغه ځوان سړی ته ووایه چې یروشلم به د دېوالونو نه بغېر ښار وی ځکه چې دې کښې به انسانان او ځناور په ډېر لوئ تعداد وی. ⑤ او زهٔ به په خپله د دې نه ګېرچاپېره د اور دېوال یم، مالِک خُدائ فرمائی، او زهٔ به په خپله د دې ښار په مینځ کښې جلال یم."

جلاوطن خلق خپل کور ته واپس رابلل

۶"راشئ، راشئ. د شمالی مُلک د جلاوطنۍ نه راوتښتئ،" مالِک خُدائ فرمائی، "ځکه ما تاسو په ټوله دُنیا کښې څلور واړو طرفونو ته خوارهٔ کړئ،" مالِک خُدائ فرمائی. ⑦ "اے د صیون خلقو راوتښتئ، څوک چې په بابل کښې جلاوطن شوی یئ." ⑧ نو مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی، "زهٔ هغه جلالی خُدائ هغه قومونو ته راولېږلم، چا چې تهٔ لوټ کړے یې، ځکه چې هر څوک چې تا سره ولګی نو هغه د خپلې سترګې ګاټی سره لګی. ⑨ په یقین سره به زهٔ خپل لاس د هغوئ خلاف راوچت کړم نو د هغوئ غلامان به هغوئ لوټ کړی. بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ ربُ الافواج رالېږلے یم. ⑩ چغې ووهه او خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. ځکه چې زهٔ راروان یم، او زهٔ به ستاسو په مینځ کښې اوسېږم،" مالِک خُدائ فرمائی. ⑪ "په هغه ورځ به ډېر قومونه د مالِک خُدائ سره یوځائ شی او هغوئ به زما خلق شی. زهٔ به ستاسو په مینځ کښې اوسېږم او تاسو به په دې پوهه شئ چې مالِک خُدائ ربُ الافواج زهٔ تاسو ته رالېږلے یم. ⑫ مالِک خُدائ به په مقدسه زمکه کښې یهوداه لکه د خپلې حصې میراث حاصل کړی او یروشلم به بیا لکه د خپل ښار غوره کړی. ⑬ اے ټولو انسانانو د مالِک خُدائ په وړاندې خاموش ودرېږئ، ځکه چې هغه په خپله د خپل مقدس ځائ نه راوچت شوے دے."

د مشر اِمام رویا

۳ ① بیا هغهٔ ما ته یشوَع مشر اِمام وښودلو چې د مالِک خُدائ د فرښتې په وړاندې ولاړ وو، او اِلزام لګوونکے یعنې شېطان د هغهٔ په ښی طرف ولاړ وو چې په هغهٔ اِلزام ولګوی. ② مالِک خُدائ شېطان ته وفرمائیل، "مالِک خُدائ تا رټی، شېطانه. هغه مالِک خُدائ، چا چې یروشلم غوره کړے دے، هغه تا رټی. آیا دا سړے هغه سوزېدونکې لرګی په شان نهٔ دے چې د اور نه راښکلے شوے وی؟" ③ اوس یشوَع په ګنده جامو کښې د فرښتې په مخکښې ولاړ وو. ④ فرښتې هغوئ ته وفرمائیل څوک چې د هغهٔ د وړاندې ولاړ وُو، "د دهٔ نه ګنده جامې وباسئ." بیا هغې یشوَع ته وفرمائیل، "وګوره، ما ستا ګناهونه لرې کړل، او زهٔ به تا ته ښائسته جامې درواغوندم." ⑤ بیا ما ووئیل، "هغوئ دې د هغهٔ په سر باندې یو پاک پټکے کېږدی،" او هغوئ ورته پاک پټکے په سر کېښودو او ښکلې نوې جامې یې ورواغوستلې کله چې لا د مالِک خُدائ فرښته د هغهٔ سره هلته ولاړه وه. ⑥ د مالِک خُدائ فرښتې یشوَع له په کلکه وفرمائیل، ⑦ "دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، کهٔ تهٔ زما په لار روان یې او زما قانون منې، نو تهٔ به زما د کور حکمرانی کوې او زما د دربار اختیار به درسره وی، او زهٔ به تا له د دوئ په مینځ کښې ځائ درکړم څوک چې دلته ولاړ دی. ⑧ واوره، اے مشر اِمامه یشوَع او نور اِمامان چې ستا په وړاندې ناست دی، تاسو د راتلونکی ښهٔ وخت نښه یئ، زهٔ به خپل خِدمت کوونکے راولم چې څانګه بللے شی. ⑨ وګورئ، هغه قیمتی کاڼے چې ما د یشوَع په وړاندې ایښے دے. د هغه کاڼی اووهٔ مخونه دی، او زهٔ به په دې نقش ولیکم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، او زهٔ به د دې مُلک ګناهونه په یوه ورځ کښې ختم کړم. ⑩ په هغه ورځ به تاسو هر یو کس خپل ګاونډی راوغواړئ چې خپل د انګورو او اینځر د ونې لاندې کښېنئ، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی."

د سرو زرو ډيوټ او د زيتون د ونې رويا

۴ ۱ بيا کومې فرښتې چې ما سره خبرې کولې ما له بيا راغله او زۀ يې بېدار کړم، لکه څنګه چې يو سړے د خوب نه
راپاڅوى. ۲ ”اوس تا ته څۀ ښکارى؟“ هغې ما نه تپوس وکړو. ما جواب ورکړو، ”زۀ د سرو زرو يو ډيوټ ګورم چې په سر
يې د تېلو يوه کاسه ده. او د کاسې نه ګېرچاپېره اووۀ ډيوې دى، او د هرې ډيوې د باتو سره اووۀ د تېلو فوارې دى. ۳ هم دې
سره خوا ته دوه د زيتُونو ونې دى، يو د جام ښى طرف ته او بله ګس طرف ته ده.“ ۴ ما د فرښتې نه تپوس وکړو چا چې ما
سره خبرې کولې، ”دا څۀ دى، زما مالِکه؟“ ۵ هغې ما ته جواب راکړو، ”آيا تا ته پته نشته چې دا څۀ دى؟“ ”نه، زما مالِکه،“
ما جواب ورکړو. ۶ نو هغه فرښتې ما ته وفرمائيل، ”دا زرُبابل ته د مالِک خُدائ کلام دے، نۀ په طاقت او نۀ په قدرت، خو
زما په روح باندې، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى. ۷ هيڅ څيز هم نه، تر دې چې د زرُبابل په لار کښې غټ غرونه هم نۀ شى
ودرېدلے، دا به د هغۀ په وړاندې هوار کړے شى. او کله چې زرُبابل د خُدائ د کور آخرى کاڼے په خپل ځائ کښې ږدى، خلق
به چغې ووهى، خُدائ دې برکت ورکړى. خُدائ دې برکت ورکړى.“ ۸ بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۹ ”د زرُبابل
لاسونو د خُدائ د کور بنياد کېښودو، هم د دۀ لاسونه به يې مکمل کړى. بيا به تاسو ته پته ولګى چې مالِک خُدائ ربُ الافواج زۀ
تاسو ته رالېږلے يم. ۱۰ وړو شروعاتو ته په سپکه سترګه مۀ ګورئ، ځکه چې هغه د کار په شروع کېدو سره چې د زرُبابل په
لاس کښې سال وګورى خوشحالېږى. دا اووۀ ډيوې د مالِک خُدائ د سترګو نمائندګى کوى، چې د هغوئ په ذريعه د ټولې دُنيا
لټون کوى.“ ۱۱ بيا ما د فرښتې نه تپوس وکړو، ”دا د زيتُونو دوه ونې څۀ دى چې د ډيوټ ښى او ګس طرف ته دى؟“ ۱۲ او
بيا ما هغې نه تپوس وکړو، ”دا دوه د زيتُونو څانګې چې د سرو زرو دوه نلکو په خوا کښې دى چې ترې تېل بهيږى دا څۀ دى؟“
۱۳ هغې جواب راکړو، ”آيا تا ته پته نشته چې دا څۀ دى؟“ ”نه، مالِکه،“ ما ورته ووئيل. ۱۴ نو هغې وفرمائيل، ”دا دوه غوره
شوى سړى دى چې د ټولې دُنيا د مالِک خِدمت وکړى.“

د الوتونکى طومار رويا

۵ ۱ ما بيا وکتل، هلته په هوا کښې زما په وړاندې يو کولاو شوے طومار وو. ۲ نو فرښتې زما نه تپوس وکړو چې، ”تا ته
څۀ ښکارى؟“ ما جواب ورکړو چې، ”ما ته په هوا کښې يو کولاو طومار ښکارى چې لس ګزه اوږد او پينځۀ ګزه پلن دے.“ ۳
او هغې ما ته وفرمائيل، ”دا هغه لعنت دے چې په ټوله دُنيا کښې به راشى، ځکه څۀ چې د دۀ په يو اړخ کښې ليکلے شوى دى د
هغې په مطابق، هر يو غل به وشړلے شى، او څۀ چې د دې په بل اړخ ليکلے شوى دى د هغې په مطابق، هر څوک چې د دروغو
قسمونه خورى هغوئ به لرې کړے شى. ۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى، زۀ به دا لعنت بهر ولېږم، او دا به د غل کور ته
او د هغه چا کور ته ورننوځى څوک چې زما په نوم د دروغو قسمونه خورى. دا به په هغه کور کښې پاتې شى او دا به د دې
لرګى او کاڼى دواړه په پوره توګه تباه کړى.“

په ټوکرى کښې د ښځې په حقله رويا

۵ بيا هغه فرښته چې ما سره يې خبرې کولې ما ته نزدې راغله او ما ته يې وفرمائيل، ”بره وګوره او هغه څۀ چې ښکارى دا
څۀ دى.“ ۶ ما ترې تپوس وکړو چې، ”دا څۀ دى؟“ هغې جواب راکړو، ”دا د پيمانې ټوکرى ده.“ او هغې دا وفرمائيل چې،
”چې د ټول مُلک د خلقو د بې‌اِنصافى نه ډکه ده.“ ۷ بيا د سيکې دروند سر د ټوکرى نه اوچت کړے شو، او په ټوکرى کښې
يوه ښځه ناسته وه. ۸ فرښتې وفرمائيل، ”د دې ښځې نامه بدعملى ده،“ او هغې هغه په ټوکرى کښې بيا ورديکه کړه او د سيکې
دروند سر يې پرې کېښودو. ۹ بيا ما بره وکتل، او زما په وړاندې دوه ښځې وې، چې وزرې يې په هوا کښې وې. د هغوئ
وزرې لکه د زاڼې د وزرې په شان وې، او هغوئ دا ټوکرى د زمکې نه آسمان ته وخېژوله. ۱۰ ”هغوئ دا ټوکرى چرته وړى؟“
ما د هغه فرښتې نه چې ما سره يې خبرې کولې تپوس وکړو. ۱۱ هغې جواب راکړو چې، ”د بابل مُلک ته چې د هغې دپاره هلته
يو کور تيار کړى. کله چې هغه تيار شى، نو هلته به ټوکرى په خپل ځائ کېښودے شى.“

ځلور جنګی ګاډی

۶ ۱ ما بیا بره وکتل، او هلته زما په وړاندې ځلور جنګی ګاډی د پیتلو د دوو غرونو د مینځ نه راروانې وې. ۲ وړومبی
ګاډی کښې سرۀ آسونه، دویمه کښې تور آسونه وُو، ۳ دریمه کښې سپین آسونه او څلورمه کښې برګ آسونه وُو، ټول ډېر
مضبوط وُو. ۴ ما د هغه فرښتې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، "دا څۀ دی زما مالِکه؟" ۵ فرښتې راله جواب
راکړو، "دا د آسمان ځلور روحونه دی، دا د ټولې دُنیا د مالِک خُدائ د حضور نه بهر راوتل. ۶ هغه ګاډی چې تور آسونه يې
دی د شمال مُلک طرف ته، د سپینو آسونو والا د مغرب طرف ته، او د برګو آسونو والا د جنوب طرف ته روانه ده." ۷ کله
چې هغه طاقتور آسونه بهر ووتل، نو هغوئ د دُنیا د ګشت لګولو دپاره بې‌صبره وُو. او هغې وفرمائیل، "لاړ شئ او په دُنیا کښې
ګشت ولګوئ." نو هغوئ د دُنیا د ګشت لګولو دپاره لاړل. ۸ بیا هغې ما ته آواز وکړو چې، "ګوره، کوم آسونه چې د شمال
طرف ته روان دی هغوئ زما غصه په شمال مُلک کښې سړه کړه."

د یشوَع دپاره تاج

۹ بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۰ "د جلاوطن کړے شوی خلدی، طوبیاه او یدعیاه نه سپین زر او سرۀ زر
واخله، څوک چې د بابل نه راغلی دی. هم په هغه ورځ د یوسیاه د صفنیاه د زوئ کور ته لاړ شه. ۱۱ د هغوئ د سپینو زرو او
سرو زرو تحفه واخله او تاج ترې جوړ کړه، او دا د مشر اِمام د یهوصدق د زوئ یشوَع په سر کړه. ۱۲ هغۀ ته ووایه چې،
مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، "دا هغه سړے دے د چا نوم چې څانګه ده، او دے به د خپل ځان نه څانګې خورې کړی
او د مالِک خُدائ کور به جوړ کړی. ۱۳ دا هغه څوک دے چې د مالِک خُدائ کور به جوړ کړی او دۀ ته به د بادشاهۍ جامې
ورواغوستے شی او په تخت به کښېنی او بادشاهی به کوی. او په خوا کښې به اِمام د دۀ تخت سره ولاړ وی. او د دواړو په
مینځ کښې به جوړ توړ وی." ۱۴ د خلدی، طوبیاه، یدعیاه او حین د صفنیاه زوئ ته به تاج د مالِک خُدائ په کور کښې د
یادګار په توګه ورکړے شی. ۱۵ هغه څوک چې لرې دی هغوئ به راشی او د مالِک خُدائ د کور په جوړولو کښې به مدد
وکړی. او تاسو ته به پته ولګی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج زۀ تاسو ته رالېږلے یم. دا به وشی خو چې تاسو د مالِک خُدائ د
خپل خُدائ پاک پوره تابعداری وکړئ."

اِنصاف او رحم، روژه نه

۷ ۱ د داریوس د سلطنت په څلورم کال، د مالِک خُدائ کلام په زکریاه نازل شو د نهمې میاشتې په څلورمه ورځ د کِسلیو
په میاشت کښې. ۲ د بیت‌ایل خلقو شراضر او رجم‌مِلک سره د خپلو سړو ولېږل، چې مالِک خُدائ ته زاری وکړی ۳ چې
د مالِک خُدائ ربُ الافواج د کور د اِمامانو او پېغمبرانو نه تپوس وکړی چې، "آیا مونږ ماتم وکړُو او روژه ونیسو په پینځمه
میاشت کښې، لکه څنګه چې مونږ دا د ډېرو کالونو نه کوُو؟" ۴ بیا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په ما نازل شو، ۵ "د
دې مُلک د ټولو خلقو نه او اِمامانو نه پوښتنه وکړه، کله چې تاسو روژه نیوله او ماتم مو په پینځمه او اوومه میاشت کښې د
تېرو اویا کالو راسې کولو، آیا دا روژې په حقیقت تاسو زما دپاره نیولې؟ ۶ او کله چې تاسو خوراک څښاک کولو، آیا دا
تاسو د ځان دپاره نۀ کولو؟ ۷ آیا دا هغه کلام نۀ دے چې ما مالِک خُدائ فرمائیلی وُو د وړومبیو پېغمبرانو په ذریعه کله چې
په یروشلم او د دې نه ګېرچاپېره کلو کښې سکون او برکت وو، او نجب او د مغربی غرونو لمنې ښۀ آبادې وې؟"

د نافرمانۍ په وجه جلاوطنی

۸ او د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام بیا په زکریاه نازل شو، ۹ "دا مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، په رښتیا سره اِنصاف
کوئ، یو بل سره رحم او مینه کوئ. ۱۰ په کونډو، یتیمانو، په پردو او غریبانانو ظلم زیاتے مۀ کوئ. په خپلو زړونو کښې یو بل
ته شیطانی سوچونه مۀ کوئ. ۱۱ خو هغوئ په دې غور کولو نه اِنکار وکړو، او په سرکشۍ سره يې ورته شا کړه او خپل

غوږونه يې بند کړل. (١٢) هغوئ خپل زړونه لکه د هيرې سخت کاڼي په شان سخت کړل او هغوئ هغه حکمونو يا تعليماتو ته
توجو نۀ ورکوله چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د خپل روح نه د پخوانو پېغمبرانو په ذريعه رالېږلی وُو، نو په دې وجه مالِک خُدائ
ربُ الافواج سخت په قهر شو. (١٣) کله چې ما ورته آواز وکړو، نو هغوئ نۀ اورېدلو، او نو اوس کله چې هغوئ آواز وکړی، نو
زۀ به يې نۀ اورم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. (١٤) ما هغوئ د طوفان په ذريعه په لرې قومونو کښې خوارۀ وارۀ کړل،
چرته چې هغوئ لکه د پردو په شان اوسېدل. د هغوئ مُلک وران ويجاړ پروت وُو او د هغوئ نه پس ورته څوک نۀ شو راتلے.
نو دغه شان د هغوئ خپل ښکلے مُلک په صحرا بدل شو.“

د مالِک خُدائ يروشلم ته د برکت وعدې

٨ (١) بيا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په ما نازل شو، (٢) مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”زۀ په يروشلم ډېر
زيات غېرت کوم، زۀ د هغې دپاره سوزېږم.“ (٣) مالِک خُدائ دا فرمائی چې، ”زۀ به صيون ته راواپس شم او په يروشلم کښې
به اوسېږم. بيا به يروشلم وفادار ښار بللے شی، او د مالِک خُدائ ربُ الافواج غر به مقدس غر بللے شی.“ (٤) مالِک خُدائ
ربُ الافواج دا فرمائی، ”يو ځل بيا به زاړۀ سړی او ښځې د يروشلم په کوڅو کښې کښېنی، هر يو سره به د بوډاتوب په وجه په
لاس کښې کونتې وی. (٥) د ښار کوڅې به د هلکانو او جينکو نه ډکې وی او په کښې به لوبې کوی.“ (٦) مالِک خُدائ ربُ
الافواج دا فرمائی، ”کېدے شی چې د هغه وخت پاتې شوی خلقو ته دا ناممکنه ښکاری، خو آيا دا به ما ته هم ناممکنه ښکاری؟“
مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. (٧) مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”زۀ به خپل خلق د مشرق او مغرب د مُلکونو نه بچ
کړم. (٨) زۀ به هغوئ واپس راولم چې په يروشلم کښې اوسيږی، هغوئ به زما خلق وی، او زۀ به په ايماندارئ او صداقت د
هغوئ خُدائ پاک يم.“ (٩) مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”تاسو څوک چې دا کلام اوس اورئ چې نبيانو فرمائيلے
دے څوک چې هلته وُو کله چې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د کور بنياد کېښودے شو، خپل لاسونه مضبوط کړئ چې د خُدائ
پاک کور جوړ شی. (١٠) د هغه وخت نه مخکښې د انسان او ځناور چا دپاره هم د مزدورئ پېسې نۀ وې. هيڅ څوک هم خپل
کاروبار ته د خپلو دشمنانو په وجه په حفاظت سره نۀ شو تلے، ځکه چې ما هر سړے د خپل ګاونډی دشمن کړے وو. (١١)
خو زۀ به اوس د دې خلقو پاتې شوو سره داسې معامله ونۀ کړم لکه چې ما مخکښې کړې وه،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائی. (١٢) ”تخم به په خير سره کَرلے کيږی، د انګورو بوټې به ښۀ ميوه کوی، زمکه به خپل فصلونه کوی، او آسمانونه به
پرخه ورَوی. زۀ به دا هر څۀ د ميراث په توګه د دې خلقو ژوندی پاتې شوو ته ورکړم. (١٣) څنګه چې تۀ د قومونو دپاره د لعنت
نښه وې، اے يهوداه او اِسرائيله، نو داسې به زۀ تا بچ کړم، او تۀ به د برکت سبب وګرځې. مۀ يرېږه، او تکړه شه.“ (١٤) مالِک
خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”څنګه چې ما په تاسو باندې د آفت راوستلو پخه فېصله وکړه او هيڅ رحم مې ونۀ کړو کله چې
ستاسو پلار نيکۀ زۀ غصه کړم،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، (١٥) ”نو اوس ما پخه اراده کړې ده چې يروشلم او يهوداه ته
به برکت ورکړم. يرېږه مۀ. (١٦) دا هغه کارونه دی چې تاسو به يې کوئ، يو بل ته رښتيا خبره کوئ. او په خپل عدالت کښې د
اِنصاف نه کار اخلئ، نو دا به امن راولی. (١٧) د خپل ګاونډی خلاف خرابې منصوبې مۀ جوړَوئ، او د دروغو قسمونو خوړلو
سره مينه مۀ کوئ. زۀ د دې ټولو څيزونو نه نفرت کوم،“ مالِک خُدائ فرمائی. (١٨) بيا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په ما
نازل شو. (١٩) دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يې فرمائی، ”د يهوداه دپاره د څلورمې، پينځمې، اوومې او لسمې
مياشت روژې نيول به د خوشحالئ موقعې او د خوشحالئ اخترونه وی. په دې وجه رښتيا او امن سره مينه ساتئ.“ (٢٠) دا هغه
څۀ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يې فرمائی، هغه وخت را روان دے چې ”ډېر خلق او د ډېرو ښارونو اوسېدونکی به يروشلم
ته راشی، (٢١) او د يو ښار خلق به بل ته ځی او وائی به، راځئ چې په شريکه د مالِک خُدائ نه سوال وکړُو او د مالِک خُدائ
ربُ الافواج لټون وکړُو. زۀ په خپله هم ورځمه. (٢٢) او ډېر خلق او طاقتور قومونه به يروشلم ته راشی چې د مالِک خُدائ ربُ
الافواج لټون وکړی او د هغۀ نه برکت وغواړی.“ (٢٣) دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يې فرمائی، ”په هغه ورځو
کښې به لس سړی د ټولو ژبو او قومونو نه هر يو د يو يهودی د چُوغې لمنه کلکه ونيسی او وائی به، مونږ پرېږده چې تا سره لاړ
شُو، ځکه چې مونږ اورېدلی دی چې مالِک خُدائ ستا مل دے.“

د بنی اِسرائیلو د دشمنانو عدالت

۹ (۱) د مالِک خُدائ پیغام د حدرک د مُلک خلاف دے او دا به په دمشق نازل شی، ځکه چې د خلقو او د بنی اِسرائیلو د
ټولو قبیلو سترګې مالِک خُدائ ته دی. (۲) او حمات ته هم چې د دې سره يې سرحدونه دی، او په صور او صيدا هم اګر کۀ
هغوئ ډېر ماهران دی. (۳) د صور خلقو ځان دپاره پخه قلعه جوړه کړه، او هغې سپين زر لکه د خاورې ډيرې، او سرۀ زر يې
لکه د کوڅو د ګندونو په شان راغونډ کړل. (۴) خو مالِک خُدائ به د دې ملکيت قبضه کړی. او د دې ټول قدرت به په سمندر
کښې تباه کړی، او دا به په اور وسوزولے شی. (۵) د اسقلون ښار به دا وګوری او ويه يرېږی. غزه به د يرې نه په لړزان شی.
او عقرون به هم، ځکه چې د هغې اُميد به ختم شی. د غزه بادشاه به مړ شی او اسقلون به شاړ شی. (۶) پردی خلق به اشدود
قبضه کړی، او زۀ به د فلستيانو غرور ختم کړم. (۷) زۀ به د هغوئ د خُلو نه د وينو ډکه غوښه راکاږم، او د هغوئ د غاښونو نه
به حرامه قربانی راوباسم. او ژوندی پاتې شوی فلستيان به زمونږ د مالِک خُدائ عبادت وکړی او د يهوداه د يوې قبيلې په شان
به شی. د عقرون فلستيان به زما خلقو سره يوځائ شی، لکه څنګه چې پخوانی يبوسی يو ځلې يوځائ شوی وُو. (۸) نو زۀ به د
حمله کوونکی لښکر خلاف د خپل کور حِفاظت کوم. زما په خلقو به بيا هيڅکله ظالمان راونۀ خېژی، ځکه چې زۀ اوس په
خپله د دې حفاظت کوم.

د صيون د بادشاه راتلل

(۹) ډېره خوشحالی وکړه، اے صيون لورې. د خوشحالئ نه چغې ووهه، د يروشلم لورې. وګورئ، ستاسو بادشاه تاسو ته
راروان دے، هغه صادق او خلاصونکے دے، هغه حليم او په خرۀ سور دے، په کوچانی يعنې په کوچی باندې. (۱۰) زۀ به د
اِفرائيم نه جنګی ګاډی بوځم او جنګی آسونه به د يروشلم نه بوځم، او جنګی ليندې به ماتې کړے شی. هغه به قومونو ته د امن
اعلان وکړی. د هغۀ بادشاهی به د يو سمندر نه بل سمندر پورې لويه شی او د فرات سيند نه به تر د دُنيا آخری حدودو پورې
وی. (۱۱) اے زما قومه، ما تاسو سره لوظ وکړو او د هغې تصديق د قربانئ وينې سره وشو، د دې دپاره چې زۀ به ستاسو
قېديان د اوچ کندو نه آزاد کړم. (۱۲) خپلې قلعې ته په اُميد سره واپس راشئ، اے قېديانو، زۀ هم اوس اعلان کوم چې تاسو به
زۀ يو په دوه بيا آباد کړم. (۱۳) زۀ به يهوداه داسې راکاږم لکه څنګه چې زۀ خپله د غشی لينده راکاږم او د اِفرائيم نه به يې لکه د
غشو ډک کړم. زۀ به ستا زامن، اے صيونه، د يونان د زامنو خلاف راپاروم، او تا نه به د جنګيالی تُوره جوړه کړم. (۱۴) بيا
مالِک خُدائ به د هغوئ دپاسه راښکاره شی، د هغۀ غشی به لکه د برېښنا په شان ځليږی. مالِک خُدائ ربُ الافواج به بيګل
وغږوی، هغه به د جنوب طرف طوفان کښې راشی. (۱۵) او مالِک خُدائ ربُ الافواج به د هغوئ حِفاظت کوی، هغوئ به
دشمنان تباه کړی او په هغوئ به د ليندو کاڼو سره غالب شی. هغوئ به د شرابيانو په شان شور کوی، هغوئ به لکه د هغه جام
په شان ډک وی چې د قربانګاه په ګوټونو د وينې شيندلو دپاره استعماليږی. (۱۶) مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک به هغوئ په
هغه ورځ د خپلو خلقو د شپونکی په توګه بچ کړی. هغوئ به د هغۀ په مُلک کښې لکه د تاج د قيمتی کاڼو په شان ځليږی. (۱۷)
هغوئ به څومره ښکلې او ښائسته وی. غله به ځوانان سرې، او نوی مے به ځوانې ښځې ځربه کړی.

مالِک خُدائ به د يهوداه حفاظت وکړی

۱۰ (۱) مالِک خُدائ ته په سپرلی کښې د باران دپاره سوال وکړئ. ځکه چې دا مالِک خُدائ دے چې طوفانی وريځې
رالېږی. هغه باران ورَوی او د هر چا دپاره په پټو کښې شنۀ بوټی پيدا کوی. (۲) بُتان د فريب خبرې کوی، فالګر هغه رويا
ګوری چې دروغ وی، هغوئ د خوبونو غلط تعبير کوی، او هغوئ بےفائدې تسلی ورکوی. نو ځکه خلق د ورکو شوو ګډو په شان
سرګردانه ګرځی. په هغوئ ځکه ظلم کيږی چې شپون يې نشته. (۳) "زما غصه د شپونکو خلاف زياته شوې ده، او زۀ به
حکمرانانو له سزا ورکړم، ځکه چې مالِک خُدائ به د خپلې رمې حفاظت کوی، د يهوداه د قوم، او هغوئ به لکه د جنګ د فخر
آس جوړ کړی. (۴) د يهوداه نه به د ګوټ کاڼے، د خېمې موږے، د جنګ لينده جوړه شی، د هغې نه به هر يو حکمران راشی.

(۵) هغوئ به يو ځائ لکه د طاقتورو خلقو په شان په جنګ کښې دشمنان د کوڅې په خټو کښې د پښو لاندې کړی. ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ سره دے، هغوئ به جنګ وکړی او د آسونو سوارهٔ به لاندې راوغورزوی. (۶) زهٔ به د يهوداه خلق تکړه کړم او د يوسف قوم به بچ کړم. زهٔ به هغوئ بيا آباد کړم ځکه چې زهٔ په هغوئ رحم کوم. هغوئ به داسې وی لکه چې کله ما هغوئ نهٔ وی رد کړی. ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم، او زهٔ به د هغوئ دُعا ته جواب ورکوم. (۷) اِفرائيميان به لکه د جنګيالو په شان شی، او د هغوئ زړونه به داسې خوشحاله وی لکه چې مے يې څښلی وی. د هغوئ اولاد به دا وګوری او خوشحاله به وی، د هغوئ زړونه به په مالِک خُدائ کښې خوشحاله وی. (۸) زهٔ به هغوئ ته شپيلے ووهم او يو ځائ ته به يې راغونډ کړم. يقيناً زهٔ به هغوئ آزاد کړم، هغوئ به بې‌شمېره کړم څنګه چې مخکښې وُو. (۹) اګر کهٔ ما هغوئ په قومونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړی دی خو په لرې مُلکونو کښې به هغوئ ما ياد ساتی. هغوئ او د هغوئ بچی به ژوندی پاتې شی، او واپس به راشی. (۱۰) زهٔ به هغوئ واپس راولم د مِصر نه او هغوئ به د اسور نه راجمع کړم. زهٔ به هغوئ راولم جِلعاد او لبنان ته، او هلته به د هغوئ ټولو دپاره کافی ځايونه نهٔ وی. (۱۱) هغوئ به د مصيبت د سمندر نه تېر شی، چپې وهونکے سمندر به خاموش شی، او د نيل درياب ژورې اوبهٔ به اوچې شی. د اسور غرور به راښکته شی، او د مِصر شاهی طاقت به ختم شی. (۱۲) زهٔ به هغوئ له په مالِک خُدائ کښې طاقت ورکړم، او د هغهٔ په نوم به هغوئ روان وی،" مالِک خُدائ فرمائی.

مالِک خُدائ به طاقتور مُلکونه رانسکور کړی

۱۱ (۱) خپلې دروازې کولاو کړه، اے لبنانه، چې اور ستا د دِيار ونې وسوزوی. (۲) فرياد وکړه، اے د نختر ونې، ځکه چې د دِيار ونې راغورزېدلې دی، هغه د شان او شوکت والا ونې تباه شوې دی. فرياد وکړئ، اے د بسن د څېړو ونو، ګڼ ځنګلونه هم ختم شول. (۳) د قوم شپونکو فرياد ته غوږ ونيسئ، د هغوئ د څرن شنهٔ ځايونه تباه شول. د زمرو غړمبار ته غوږ ونيسئ، د اُردن ګڼ ځنګلونه تباه شول.

دوه شپونکی

(۴) مالِک خُدائ زما خُدائ پاک دا فرمائی، "هغه ګډې وڅروه چې د حلالې دپاره نښه شوې دی. (۵) د دې اخستونکی دا حلالې کړی او سزا ورته مِلاو نهٔ شی. چې څوک يې خرڅوی هغوئ وائی، د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی، مونږ مالداره شُو. د دې خپل شپونکی په دې رحم نهٔ کوی. (۶) نو زهٔ به هم نور د دې مُلک په خلقو رحم ونهٔ کړم،" مالِک خُدائ فرمائی. "زهٔ به هر يو خپل ګاونډی ته او خپل بادشاه ته حواله کړم. هغوئ به په مُلک ظلم وکړی، او زهٔ به دوئ د هغوئ د لاسونو نه بچ نهٔ کړم." (۷) نو ما د هغه ګډو شپونتوب وکړو چې د حلالولو دپاره نښه کړے شوی دی، په خاص طور مظلومې ګډې. بيا ما دوه چوکې واخستې چې يوه "فضل" او بله "اتفاق" بلل کېده، او ما پرې د ګډو شپونتوب وکړو. (۸) په يوه مياشت کښې ما د قوم د درې شپونکو نه ځان خلاص کړو. خو ګډو ما نه نفرت وکړو، او زهٔ د هغوئ نه تنګ شوم (۹) او ومې وئيل، "زهٔ به نور ستاسو شپون نهٔ يم. پرېږدئ چې کومې مری هغه دې مړې شی، او چې کومې تباه کيری هغه دې تباه شی. پرېږدئ چې کومې پاتې شی هغه دې د يو بل غوښې وخوری." (۱۰) بيا ما خپله امسا واخستله چې نوم يې "فضل" وو او ماته مې کړه، او هغه لوظ مې مات کړو چې ما ټولو قومونو سره کړے وو. (۱۱) دا هم په هغه ورځ مات شو. او د ګډو سوداګرو چا چې ما ته کتل پوهه شول چې دا د مالِک خُدائ کلام دے. (۱۲) ما هغوئ ته ووئيل، "کهٔ تاسو سوچ کوئ چې دا ښهٔ دی، ما ته خپله مزدوری راکړئ، خو کهٔ ښهٔ نهٔ وی، نو ځان سره يې کړئ." نو هغوئ ما له دېرش د سپينو زرو سکې مزدوری راکړه. (۱۳) او مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "دا په خزانه کښې ورغورزوه." دا اوچت قيمت دے کوم قيمت چې هغوئ زما ولګولو، بيا ما دا دېرش د سپينو زرو سکې واخستلې او د مالِک خُدائ د کور په خزانه کښې مې ورغورزولې. (۱۴) بيا ما خپله دوېمه امسا ماته کړه چې نوم يې "اتفاق" وو، او د يهوداه او د اِسرائيل په مينځ کښې ورورولی مې ماته کړه. (۱۵) بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "د کم عقل شپون سامان يو ځل بيا راواخله. (۱۶) ځکه چې زهٔ يو شپون راولم په دې مُلک چې هغه به د ورک شوو پرواه نهٔ کوی، يا به خوارهٔ شوی نهٔ لټوی، يا به زخمی شوو له شفا نهٔ ورکوی، نهٔ به صحتمندو له خوراک ورکوی، خو هغه به د څُرب ګډانو غوښه

خوری او د دوئ سومونه به وشلوی. (١٧) افسوس دې په بېکاره شپون وی، چې رمه پرېږدی. ټُوره دې د هغهٔ لاس او د هغهٔ
ښی سترګه ووهی. د هغهٔ لاس دې مکمل اوچ شی، او د هغهٔ ښی سترګه دې بلکل ړنده شی."

د یروشلم دشمنان به تباه شی

١٢ (١) د بنی اِسرائیلو په حقله دا د مالِک خُدائ پېغام دے. د هغه مالِک خُدائ، چا چې آسمانونه خوارهٔ کړی دی، چا چې
د زمکې بنیادونه اېښی دی، او چا چې بنی آدم له ساه ورکړې ده، هغه فرمائی، (٢) "زهٔ به یروشلم نه د شرابو پیاله جوړه کړم
چې ګېرچاپېره قومونه یې په څښلو سره سرګردانه شی، کله چې هغوئ خپل فوجیان د یهوداه او یروشلم محاصره کولو دپاره
رالېږی. (٣) په هغه ورځ، کله چې د زمکې ټول قومونه د دې خلاف یو ځائ شی، زهٔ به د یروشلم نه د ټولو قومونو دپاره یو نهٔ
خوځېدونکے کاڼے جوړ کړم. هر هغه څوک چې د دې د لرې کولو کوشش کوی هغوئ به خپل ځانونه زخمی کړی. (٤) په
هغه ورځ به زهٔ هر آس اوتر کړم او د دې سوارهٔ به لېونی کړم،" مالِک خُدائ فرمائی. "زهٔ به د یهوداه په قوم باندې نظر ساتم.
خو زهٔ به د دوئ د دشمنانو ټول آسونه ړانده کړم. (٥) بیا د یهوداه حکمرانان به په خپلو زړونو کښې وائی، د یروشلم خلق
مضبوط دی، ځکه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغوئ خُدائ پاک دے. (٦) په هغه ورځ به زهٔ د یهوداه حکمرانان لکه د لرګو
اور، لکه لمبه وهونکی مشعل چې د غنمو د ګېډی په مینځ کښې وی جوړ کړم. دا به ښی او ګس طرف ته ګېرچاپېره ټول خلق
وسوزوی، خو یروشلم به په خپل ځائ روغ رمټ پاتې شی. (٧) مالِک خُدائ به د یروشلم نه وړاندې نورو یهودیانو ته کامیابی
ورکړی، تر دې چې د یروشلم خلقو او د داؤد شاهی خاندان ته د یهوداه نه زیات عزت مِلاو نهٔ شی. (٨) په هغه ورځ به مالِک
خُدائ هغه خلق بچ کړی څوک چې په یروشلم کښې اوسیږی، نو په هغوئ کښې به د ټولو نه کمزوری د داؤد هومره طاقتور وی،
او د داؤد اولاد به داسې وی لکه چې خُدائ پاک او لکه چې د مالِک خُدائ یوه فرښته په خپله د هغوئ نه وړاندې روانه وی. (٩)
په هغه ورځ به زهٔ د هغه ټولو قومونو تباه کول شروع کړم کوم چې په یروشلم حمله کوی.

ماتم د هغهٔ دپاره څوک چې دوئ وخیرلو

(١٠) زهٔ به د داؤد په اولاد او څوک چې په یروشلم کښې اوسیږی د فضل او دُعا روح نازل کړم. هغوئ به ما ته ګوری، هغه چا
ته چې دوئ په نېزه وهلے دے، او هغوئ به د هغهٔ دپاره داسې ماتم وکړی لکه چې څوک په خپل ایکې یو ماشوم ماتم کوی، او
ډېر سخت به خفه شی لکه د چا چې اولنے زوئ مړ شوے وی. (١١) په هغه ورځ به په یروشلم کښې لوئ ویر وی، داسې لکه د
هددرمون ویر چې د مِجدو په میدان کښې وو. (١٢) ټول مُلک به ماتم کوی، هره یوه قبیله به په خپله د خپلو ښځو نه جُدا یعنې، د
داؤد د خاندان قبیله به خپلو ښځو نه جُدا، د ناتن قبیله به خپلو ښځو نه جُدا، (١٣) د لیوی قبیلې به د خپلو ښځو نه جُدا، د
سِمعی قبیله به خپلو ښځو نه جُدا، (١٤) او هره پاتې شوې قبیله به ځان ځان له ماتم کوی او د دوئ ښځې به هم ځانله ماتم
کوی."

د ګناه نه پاکېدل

١٣ (١) "په هغه ورځ به چینه د داؤد د خاندان او د یروشلم اوسېدونکو دپاره کولاو شی چې دوئ د ګناه او ناپاکۍ نه پاک
کړی. (٢) په هغه ورځ به زهٔ د بُتانو نومونه د مُلک نه ختم کړم، هغوئ به نور نهٔ یادیږی،" مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. "زهٔ
به دروغژن پېغمبران او ناپاکه روحونه دواړه د مُلک نه ختم کړم. (٣) او کهٔ اوس هم څوک پېشګوئې کوی، د هغهٔ پلار او مور،
چا نه چې هغه پیدا دے، به هغهٔ ته وائی، تهٔ به ضرور مړ شې، ځکه چې تا د مالِک خُدائ په نوم دروغ ووئیل. کله چې هغه
پېشګوئې کوی د هغهٔ خپل پلار مور به یې وخیری. (٤) په هغه ورځ به پېغمبران په پېشګوئې کولو او په رویا بیانولو شرمیږی. د
پېغمبرانو په ښېره چُوغه اچولو به څوک هم نهٔ دوکه کوی. (٥) هغه به وائی، زهٔ پېغمبر نهٔ یم. زهٔ زمیندار یم، زمکه د ځوانۍ نه زما
روزګار دے. (٦) کهٔ څوک ترې نه تپوس وکړی، دا زخمونه ستا په بدن باندې د څهٔ دی؟ هغه به جواب ورکړی، دا زخمونه په

ما بانديې زما د ملګرى کور کښې لګېدلى دى.

شپونکے ووژلے شو، او ګډې خورې ورې شوې

(۷) اے تُورې، زما د شپونکى خلاف راپاڅه، د هغه سړى خلاف چې زما ملګرے دے." مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى. "زۀ
به شپون ووهم، او ګډې به يې خورې ورې شى، او زۀ به خپل لاس د هغوئ خلاف اوږد کړم چې واړۀ دى. (۸) په ټول مُلک
کښې،" مالِک خُدائ فرمائى، "په درېو کښې به دوه مړۀ او تباه شى، درېو کښې به يو پاتې شى. (۹) دا درېمه برخه به زۀ اور
کښې واچوم، زۀ به دوئ لکه د سپينو زرو په شان صفا کړم او لکه د سرو زرو به يې وآزمائيم. هغوئ به زما په نوم آواز وکړى
او زۀ به هغوئ له جواب ورکړم، او زۀ به ووايم چې، دوئ زما خلق دى، او هغوئ به وائى، مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک
دے."

د مالِک خُدائ راتلل او بادشاهى کول

۱۴ (۱) ګورئ، د مالِک خُدائ ورځ راروانه ده چې ستاسو مال به بلکل ستاسو په وړاندې لوټ کړے شى. (۲) زۀ به ټول
قومونه راغونډ کړم چې د يروشلم خلاف جنګ وکړى، ښار به محاصره شى، کورونه به لوټ شى او ښځې به په زور بې‌عزته
شى. نيم ښار به جلاوطن شى، خو نور پاتې خلق به د ښار نه بونۀ تلے شى. (۳) بيا به مالِک خُدائ لاړ شى او د هغه قومونو
خلاف به داسې جنګ وکړى، لکه څنګه چې هغۀ پخوا جنګ کړے وو. (۴) په هغه ورځ به د هغۀ پښې د زيتُونو په غر د يروشلم
مشرق طرف ته ودرېږى. او د زيتُونو غر به د مشرق نه تر مغرب پورې په مينځ نيم شى، يوه لويه وادى به جوړه شى، دا غر به
نيم د شمال طرف ته او نيم د جنوب طرف ته وښويږى. (۵) بيا به تاسو زما د غرۀ په وادۍ کښې وتښتئ، ځکه دا به تر آصل
پورې رسېدلې وى. تاسو به داسې وتښتئ لکه څنګه چې تاسو د يهوداه د بادشاه عُزياه په ورځو کښې د زلزلې نه وتښتېدلئ. بيا
مالِک خُدائ زما خُدائ پاک به راشى، او ټولې پاکې فرښتې به هغۀ سره راشى. (۶) په هغه ورځ به نۀ رڼا او نۀ يخ او نۀ کنګل
وى. (۷) دا به يو بې‌مثاله ورځ وى، نۀ به ورځ وى نۀ به شپه وى، مالِک خُدائ ته به د دې پته وى. د ماښام په وخت کښې به هم
رڼا وى. (۸) په هغه ورځ به د ژوند اوبۀ د يروشلم نه بهيږى، نيمې به د مشرق سمندر ته او نيمې به د مغرب سمندر ته، په ګرمۍ
او يخنۍ کښې بهيږى. (۹) مالِک خُدائ به په ټوله زمکه بادشاه وى، په هغه ورځ به صرف يو مالِک خُدائ وى، او صرف د هغۀ
نوم به وى. (۱۰) ټول مُلک، د جبع نه تر رِمون پورې، د يروشلم جنوب طرف ته، به لکه د عرابه د وادۍ په شان شى. خو يروشلم
به بيا اوچت شى او په خپل ځائ به ودرېږى، د بنيامين د دروازې نه تر د زړې دروازې پورې، د ګوټ دروازې پورې، او د
حننايل د برج نه تر د شاهى انګورو د لنګرو پورې. (۱۱) دا به بيا آباد شى، دا به بيا هيڅکله هم تباه نۀ شى. يروشلم به محفوظ
وى. (۱۲) دا هغه وبا ده چې مالِک خُدائ به په دې هغه خلق مړۀ کړى چا چې د يروشلم خلاف جنګ کړے وو. د هغوئ غوښې
به سخا شى چې لا دوئ په خپلو پښو ولاړ وى، د دوئ سترګې به په خپل ځائ سخا شى، او د دوئ ژبې به د دوئ په خُلو کښې
سخا شى. (۱۳) په هغه ورځ به مالِک خُدائ خلق په لوئ درد اخته کړى. هر سړے به د بل لاس راونيسى، او هغوئ به په يو بل
حمله وکړى. (۱۴) تر دې چې يهوداه او يروشلم به په خپلو کښې جنګ کوى. د ګېرچاپېره ټولو قومونو دولت به راغونډ کړے
شى، چې په کښې به په لوئ مِقدار سرۀ زر او سپين زر او جامې وى. (۱۵) هم دغه شان به په آسونو او قچرو، اوښانو، خرونو او
چې څومره څناور په هغه ځائ کښې دى افت نازل شى. (۱۶) بيا به د ټولو قومونو پاتې ژوندى کسان چا چې په يروشلم حمله
کړې وه کال په کال د بادشاه، مالِک خُدائ ربُ الافواج عبادت ته هلته ځى، او د جونګړو اختر به کوى. (۱۷) خو کۀ هر قوم
يروشلم ته د تلو او د بادشاه مالِک خُدائ ربُ الافواج د عبادت نه اِنکار وکړى، نو په هغوئ به باران نۀ کيږى. (۱۸) کۀ مِصريان
هلته لاړ نۀ شى او خپل ځانونه هلته حاضر نۀ کړى، نو په هغوئ به باران نۀ کيږى. مالِک خُدائ به په هغوئ هغه وبا نازله کړى
چې مالِک خُدائ يې په هغه قومونو رالېږى څوک چې د جونګړو اختر لمانځلو له نۀ ځى. (۱۹) دا به د مِصر او د هغه ټولو
قومونو سزا وى چې څوک د جونګړو اختر لمانځلو له نۀ ځى. (۲۰) په هغه ورځ به د آسونو په ګونګرو باندې هم ليکلى وى
"مالِک خُدائ ته مقدس کړے شوى" او د پخلى دېګونه د مالِک خُدائ په کور کښې به لکه د هغه مقدسو لوښو په شان وى چې

د قربانګاه په وړاندې دی.
٢١ هر یو لوښے به په یروشلم او یهوداه کښې مالِک خُدائ ربُ الافواج ته مقدس وی. او هغوئ ټول
چې قربانۍ کولو له راغلی دی هغوئ به څۀ لوښی واخلی او په کښې به پخلی کولے شی. او په هغه ورځ به د مالِک خُدائ ربُ
الافواج په کور کښې یو کنعانی سوداګر هم پاتې نۀ شی.

pashtobibles.org © یوسفزی ٢٠١٩